

Pasaréti Passió – szövegkönyv

Plébánosi köszöntő

1. jelenet - Prológ

Fény: A teremben sötét

Hang: Track 1 – szélzúgás

Mária hangja

Magyar népdal dallam, improvizatív módon

Fekete zakós érkezik a sorok között, kezében mobiltelefon, azzal világítja meg az arcát.

Fekete zakós

Szólt a pap,
most szólok én.
Huszonöt vagyok,
a Világ az enyém!

Ha egy kamerába nézek,
bármikor láthatod az életem,
egy klikk és lájkolhatsz,
vagy utálhatsz névtelen.

Mit látsz ha nézel?
Ki elől bújunk a képben?
Hogy senki se lásson,
De mindenki nézzen!

Fekete zakós

Halló Világ! Hallotok?
Valaki szóljon hozzám végre!
Szeretet? Mondd mi az!
Hol van az, aki ezt ígérte?

Fény: Reflektor villanás, a fények megremegnek. Fekete zakósra fejpép fel,

Hang: Track 2 - zene

Mobiltelefon fény ki. Fekete zakós letérdel a mécses felé.

Fekete zakós

Huszonkilenc vagyok, katolikus férfi
még nem vágott pofon az élet.
Mérlegre is csak ritkán léptem,
hogyan lássam miben, s mennyit érek.

Katolikus család büszke sarja,
vasárnap mise, egy óra, s túl vagy rajta.
Nagymamám gyertyát gyújt Jézusért,
én soha, kár azért a sok mécsesért!

Tenyerén hord engem az Isten,
bánat nem barázdálja arcom.
Vétkeim érzem megbocsájtva,
s még nem buktam el a nagy harcon.

Fekete zakós a lépcsőn lejön a sorok között, fejjel követi. Lassan jön előre.

Mit mondd nekem, mit mond neked
ma ez a szó, keresztút passió?
Mit indít meg bennem, benned
ha megindít a tizennégy stáció?

Kétezer éve, évről évre
elmondjuk mi, újra és újra
mégis mintha nem ismernénk rá,
nem találunk a krisztusi útra.

Ne féljete! – mondta,
és mi mégis reszketünk.
Örömhírt hoztam, vigyétek!
és mi várunk és nem megyünk.

És itt van a sötét szavunk a bűn,
amit vállára vett helyettünk.
Megváltó. Értjük, vagy csak mondjuk:
kitárt karral itt áll mellettünk.

Fekete zakós visszafordul, a stáció képre mutat, és fény fel a stáció képre.

Az a stáció ott lóg az ebédlőnk falán.
Nagyapám lám még Passiót faragott,
Én észre se veszem, csak távoli mese.
Én vasárnapi keresztény vagyok.

Éltessen az Isten, ezt kívánom,
és bocsáttasson meg minden véték!
De nagyapám szava fülemben szól,
Egy az út: Istenítsen az élet!

Fekete zakós

Istenem, a válasz nálad,
s mondják, hozzád Jézus mutat utat.
Segítsd hogy megsejtsük végre
mit üzen keresztutad.

2.jelenet – Az Olajfák-hegyén

Fény: Kék fények, éjszakai hangulat
Hang: Track 3 - zene

Éjszaka fényei

Jézus, Péter, János és Jakab érkezik. Jézus fellép a középső emelvény legtetéjére. A három tanítvány leül, ledől a lépcső aljára. Az emelvény tetején a fekete vagy bordó anyag alatt (köpenyben) az Angyal fekszik.

Jézus

Üljetek itt le, amíg imádkozom. Halálos szomorúság fogta el a lelkemet, maradjatok itt és virrasszatok.

Jézus letérdel, imádkozik. Az Angyal fekete anyagban felemelkedik mögé és a fekete anyaggal teljesen átöleli Jézust, fojtogatja, Jézus küzd vele.

Atyám, ha akarsz kerüljön el ez a hely,
de ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied.

Megjelenik az Angyal, a fekete anyag lehull. Fekete köpenyét ledobva kitarja karjait és megáll a térdelő Jézus mögött.

Így tudja meg a világ, hogy szeretlek téged Atyám!
Úgy cselekszem, amint meghagytad nekem.

Jézus feláll és kitarja karját mint az Angyal, majd lejön a lépcsőn és ébresztgeti az alvó tanítványokat. Angyalról lemegy a fény, Angyal oldalt, lassan le.

Júdás, a Főtanács embere és a Kisértő vezette Főtanács katonák érkeznek. A Tanítványok és a Főtanács csapata megáll egymással szemben. Hosszan nézik egymást.

Én vagyok.

A katonák megtántorodnak, hátrahőkölnek. Júdás vonakodva hátra somfordálna, de a Főtanács embere megfogja és visszalöki. Júdás odalép Jézushoz, átöleli, arcon csókolja.

Kísértő

Mester!

Jézus

Júdás! Csókkal árulod el az Emberfiát?

Kimerevedik a kép, mindenki mozdulatlanul áll. Fekete zakós, aki eddig bal oldalon állt, elindul, s járkal a szereplők között.

Fekete zakós

Júdás egy szót... mondd mi vitt
a megvetett árulásra?
Nem értettél belőle semmit,
vagy a lelked csalódása?

Forradalmat reméltél?
Nem azt kaptad, amit vártál?
Hiszed? Jézus árult el téged...
Téged, aki az igaz úton jártál?

Fekete zakós felé fordul Júdás.

Kísértő

Legyen meg az én akaratom!
Hiába tűnődsz a szavakon.
Egy út vezet a célba,
legyen meg az én akaratom!

Fekete zakós

Legyen meg az én akaratom?
A vágyam, elmém elborítja,
szótlán bezár önmagamba.
S szemeim elvakítja.

Fekete zakós Júdás mögé áll.

Az legyen, amit én akarok!
Vesszen az ellenségem!
Jézus vagy jössz és segítesz,
vagy nem kellesz, s enyém az érdem.

Fekete zakós szembe Júdással.

Vagy csak féltél Júdás,
hogy te is vele halsz a kereszten?
Inkább a harminc gyors ezüst,
csak a törvény elérteszen?

A katonák Jézushoz lépnek. A hátrahúzódo tanítványok közül Péter előreugrik és az egyik katonától elveszi kardját és ráront a Főtanács emberére és belevág a fülébe. Egy pillanatra mindenki megtorpan. A Főtanács embere Malcus a földre esik és a fülére szorítja a kezét. Jézus odalép hozzá ráteszi kezét a fülére, Malcus leveszi a sajátját. Majd amikor az egy pillanat múlva Jézus is elveszi a kezét, Malcus döbbenten, gyógyultan feláll, a katonák újra rávetik magukat Jézusra és „megkötözik.” A három tanítvány hátrafelé elfut. Megmerevedik a kép.

Fekete zakós /Járkál a kimerevedett élőképben/

Vérben ázik az éjszaka,
a Világ felett sötét az ég.
Elhagytalak, elárultalak,
közöttünk már csak a messzeség.

Ami egység volt, megtört,
ami összetartott, megszakadt.
Ítélted feletted, jobb vagyok,
s a véred mégis rám tapadt. /Júdás mellett áll./

Naponta adunk, veszünk, árulunk,
már nem csókkal, szavakkal, fegyverrel.
Ítélnünk egymás felett, Istent játszva,
és végzünk a másik emberrel.

Ma kit árultam el, kire sújtott le szavam?
Ki mellé álltam oda szótlánul, halkan?
Adtam-e csókot ezüstért, aranyért cserébe,
adtam-e irgalmat úgy, hogy senki sem kérte? /Jézus mellé áll. /

Vérben ázik az éjszaka,
az Olajfák-hegye felett sötét az ég.
Elhagytak, elárultak,
közöttünk már csak a messzeség.

Jézus megkötözve áll a katonák között, akik a Fekete zakós szövege végén a földre lökik. Júdás kezébe a Főtanács embere egy zacskót ad. A Kísértő biztatón átöleli Júdást, aki jobbra kifut.

3.jelenet – A Főtanács

Fény: A kék keveredik a fehérrel és hozzá jön még a piros. Hajnali hangulat.

Hang: Track 3 - zene

Jeruzsálem népe bevonul a térbe. Kajafás és Annás vezetésével a nép tagjai miután helyükre érkeznek, lábukkal ütemesen ütik a színpadot és kiáltanak, mintha egyetlen hang törne fel a mélyből.

Nép

Hah-hah.

A tömeg kétoldalt betölti a teret. Annás, Kajafás, és a Főtanács embere a dobogó tetején.

Kísértő

Oh bölcsek bölcsei, főpapok és Főtanács...

Jobb, hogy ha egy ember hal meg a népért,
mintsem, hogy az egész nép elpusztuljon.

Halál reá! (3 x botütés)

Nép

Halál reá! (Elnyújtva: Halááááááál reáááááá!)

Kísértő

Ez jár neked a káromlásért,
mert ember létedre istenné tetted magad.

Halál reá! (3 x botütés)

Nép (jobb oldal) Nép (bal oldal)

Halál reá!

3 x

Kajafás int, hogy csend legyen.

Jézus

Atyám! Mit akarnak tőlem?

Tegnap még tanításod hallgatták,
s ma halált kiáltanak rám.

Mit szóljak én? Adj szavakat nekem!

Kísértő

Na, most beszélj, zsidók királya!

Taníts minket az igaz jóságra!

Kinek a törvénye erősebb máma,
aki igaz, nem juthat bitófára.

Fekete zakós

És mi vár, ha a törvény hazug?
Nem az életet, csak íróját védi.
Ki az, ki a bűn válláról,
a hamis törvény köntösét letépi?

Kísértő

Nem mi, a törvény büntet téged.
El kell veszned, ha bíróját megsérted!
Itt nem a törvény van az emberért,
hanem az ember a törvényért.

Fekete zakós

Miért nem szólsz?
Miért nem véded magad?

Kísértő

Nézzétek! Ez lenne az Isten fia!?

Néptől különböző reakciók fűűűűűj, nevetés, üvöltés.

Kajafás lejön a lépcsőn, közel Jézushoz. Kísértő, teljesen Kajafás mögé áll.

Kísértő

Az élő Istenre kényszerítelek téged,
hogymondd meg nekünk: Te vagy az Isten fia.

Jézus

Te mondod, az vagyok!

Kísértő és a nép üvölt.

A főpapok megszaggatják ruháikat.

Kísértő

Mi szükségünk van még tanúkra?
Hallottátok a káromlást!
Magára mondott ítéletet.
Méltó a halálra.

Nép

Halál reá! Halál reá! Halál reá!

Az egyik katona odamegy Jézushoz, az arcába köp, a másik pofon vágja. A Kísértő oldalt lép, meglátja Pétert a tömegben jobb szélén. Kimerevedik a kép, a tömeg megáll, elhallgat.

Kísértő

Mondd! Nem téged láttalak előbb is?
Nem te is közéjük tartozol?

Péter megrázza fejét. Jézus ránéz.

Jézus

Péter ne félj!
Mondd: Szeretsz-e engem?

Kísértő

Most már biztosan tudom,
te is közéjük tartozol.
Mondd hogy: Igen! Ne félj!...

Péter megrázza a fejét. Péter könnyek közt áll. Kimerevedik a kép, a Fekete zakós járkal Péter és a Főtanács tagjai között.

Fekete zakós

Háromszor tagadtál, én hányszor tagadok?
Elítéllek, s közben magam maradok.
Ítéljünk együtt, közösen másokat,
Együtt könnyebb szórni az átkokat.

A gyűlölet erős, kéjes kapocs
közösen, együtt, végre én is adhatok.
Minden fájdalomért mi rám talál,
kell egy bűnbak, kire haragom visszaszáll.

Magamat sose látom a bűnösök között,
szenvető vagyok, az örök meggyötört,
vagy inkább a gondtalan kívülálló,
akikre mások azt mondják: Nagyravágyó!

De én tudom, hogy másban a bűn,
s én mindig az áldozat vagyok.
Mert tévedni nem szoktam,
tökéletesként nem hibázhatok.

Mégis néha itt belül valami feszül,
valami megmozdul, valami fáj.
Azt mondják ez a lélek helye.
Igen, itt valaminek lenni muszáj.

Római induló szólal meg

4. jelenet – Pilátus és a rómaiak érkezése

Fény: piros és fehér fények

Hang: Track 4 – római induló

Rómaiak menete érkezik. Elöl százados, mögötte Pilátus, mögötte 2 tanácsos, mögötte 4 katona.

Kajafás és a Főtanács emberei lejönnek az emelvényről Pilátus elé vonulnak, köszönteni. Jézus jobb oldalt áll a Főtanács katonái között. Pilátus és a római Tanácsnokok fellépnek az emelvény tetejére. A római katonák átveszik a Főtanács katonáitól Jézust.

Júdás jobb elől jelenik meg, Péter mellett.

A Fekete zakós bal oldalt a tömeg szélén áll.

Fekete zakós

A birodalom helytartója,

Pilátus íme, Róma hangja.

Péter eltűnt, a bánat marja.

Júdás megbújik a tömegben,

a tanítványok eltűntek csendben.

S hova álljak én?

Melyik hely az enyém?

5.jelenet - Pilátus előtt

Fény: piros, fehér fények

Hang:

Hang

Két főpap a lépcsőn állva Jézusra mutat. Pilátus int, Jézus fellép Pilátus mellé, az emelvény tetejére. Jézus Pilátus felé fordul és a szemébe néz.

Jézus

Látom szemedben a kérdést:

Mondjátok hát mi rosszat tett?

Tétovázol a válaszon.

Nem tudod ki vagyok?

Pilátus, helytartó ne félj!

Tedd, amit tenned kell!

Ezt vállaltad, ítéld!

Kísértő

Keresztre vele!

Nép

Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Miközben a Fekete zakós beszél, mintha Pilátus hangját hallanánk és Pilátus gesztusait látjuk, ahogy korábban Kajafásnál is.

Fekete zakós

Semmi vétet nem találok, amiért halálra kellene ítélnem.
Szabadon bocsátom.

Nép

Feszítsd meg! Feszítsd meg!

Fekete zakós

De hát mi rosszat tett?
Mit vétett ellenetek?

Jézus

Megmondták, s te még kérdezel?
Te mit hiszel? Én lennék a zsidók királya?
Ha vallo, egy táblára írd fel
és szegezd a végső fádra.

Fekete zakós

Pilátus! Van egy régi szokás.
Az ünnep előtt szabadon bocsátanak egy rabot.
A szabadságot Jézusnak,
ha szeretnéd így visszaadhatod.

Pilátus int, egy római katona behozza Barabást, aki egy összevert, véres arcú, véres testű ember és felállítja Jézus mellé. Ő maga és a római tanácsosok lelépnek az emelvényről, Pilátus előre jön, feltartja két kezét.

Kísértő

Barabást!

A tömegből először egy-két hang bizonytalanul... Barabás, Barabás..

Kísértő

Barabás! Barabás!

Fekete zakós

A többszörös gyilkos, kit gyűlölt a nép,
miért mégis ő, miért, miért?

Nép *(lassú mormolás kórussá alakul, kísértő hergeli a népet, felfokozott skandalássá válik)*

Barabás, Barabás, Barabás, Barabás, Barabás, Barabás, Barabás, Barabás, Barabás!

Kisértő

Ne tétovázz!

Ha Jézust szabadon bocsátod,

nem vagy a császár barátja!

Pedig az szeretnél lenni... nem?!

Pilátus, mint a Cézárok az arénában, lassan lefordítja Jézus felé eső hüvelyk ujját.

Barabás szabad, furcsán néz. A tömeg hirtelen csöndben lesz.

Pilátus hátrébb lép az emelvény felé.

Miközben a Fekete zakós beszél, Barabást lelökik az örök a lépcsőről. Diadalmasan felemeli a két kezét az ég felé. amikor lelöki az őt, hogy induljon térdre esik Pilátus előtt, megpróbál kezet csókolni neki, de az elfordul, a másik tógás rómaihoz lép, az is ellöki magától, feláll, körbenéz, örül, elindul de megtorpan, visszanéz Jézusra, majd jobbra ki A tömeg elhallgat, néma csend. Barabás leengedi a kezét, zavartan elkullog, a tömeg utat nyit neki.

Fekete zakós

Barabás arámul, ahogy Jézus beszélt

Bar-Abbasz az Atya fia.

Lehet, hogy a tömeg így kiáltott,

s a szabadságra Jézust hívta?

S csak Pilátus volt a gonosz,

s Annás és a bíró Kajafás?

S nem is volt másik elítélt,

nem volt ott a bűnöző Barabás?

Csak az egy Jézus, az Atya fia,

a Krisztus, az áldott Bar-Abbasz,

és csak rajtam, rajtad múlik,

a tömeg szavából mi az, mit meghallasz?

Ki vagyok én? Ki vagy te?

Kajafás, Júdás, Pilátus, Barabás?

Vagy csak az útszélre félredobott

bazaltkőnyi, megdermedt hallgatás?

Kinek a keresztje az enyém?

Van-e sajátom, s azt vállalom?

Vagy mások hátát nyomja terhem,

s csak a szél suhan át vállamon?

6.jelenet – Ostorozás

Fény: több piros és kevés fehér fény

Hang.

Jézust előrehozzák a római katonák, leveszik ruháját. Mária jobb oldalról érkezve, letérdel a közelében.

Mária hangja

Édes fiam! Gyermekem!

Egyetlenem, ez mit jelent?

Mondd, te aki mindent tudsz,
tudod mi vár rád? Itt vagyok,
nézz rám, csak nézz rám!

Csak mondd, s veled maradok!

Jézus feltartja a két kezét, mintha kikötve állna. Mögé egy római katona áll, aki az ostorütéseket kézmozdulatokkal jelzi. A Kísértő csap össze két vasrudat minden egyes ütésnél.

Először Kajafás, Annás, aztán a Főtanács embere majd a népből többen lépnek oda és véres ujjaikat (kézben tartott piros rúzs) végighúzzák Jézus testén, mintha csapnának. Ezek a vonások jelzik az ostorcsapásokat.

Fekete zakós (prózában mondja)

Anima Christi, sanctifica me.

Corpus Christi, salve me.

Sanguis Christi, inebria me. Aqua lateris Christi, lava me. Passio Christi, conforta me. O bone Iesu, exaudi me. Intra tua vulnera absconde me. Ne permittas me separari a te. Ab hoste maligno defende me. In hora mortis meae voca me. Et iube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in saecula saeculorum. Amen.

Hang: Anima Christi

Nép

Anima Christi, sanctifica me.

Corpus Christi, salve me.

Az ostorozás alatt Pilátus végig az emelvényen áll. Mária az ostorozás alatt oldalt, szinte elájul. Többen tartják. Az ostorozás végén az egyik római katona szemből Jézus fejére teszi a töviskoszorút, egy másik a vállára terít egy vörös köpenyt. A Kísértő letérdel Jézus elé.

Kísértő

Üdvözlégy zsidók királya!

Ó üdvözlény dicsőséges nagy király!

A nép hajlong előtte. Júdás jobbról átfut, odadobja a pénzt a bal oldalt elől álló Kajafás lába elé, majd jobbra kifut. Jézus közében áll.

Fekete zakós

Mi a bűne? Mivel vádoljátok?

Kísértő

Félrevezeti a népet, lázadást szít,
megtiltja, hogy adót fizessenek a császárnak.

Fekete zakós

Ez mind hazugság!

Kísértő

Királynak tartja magát,
és a császár hatalmára tör.

Jézus

Az én országom nem e világból való.
Azért jöttem a világra,
hogy, bizonyosságot tegyek az igazságról.
Anyám ne félj! Atyám, nézz le rám!

Pilátus lejön Jézus mellé és rámutat.

Fekete zakós

Ecce homo.
Én semmi vétket nem találtam benne!

Kísértő

Ha elbocsátod, nem vagy a császár barátja!

Nép

Feszítsd meg, feszítsd meg!

Egyre vadabb kiáltozás. Pilátus mellé szolga lép vizes tállal és törölközővel. Pilátus int.

Kísértő

Akkor vigyétek a Golgotára!

Pilátus megmossa kezét.

Fekete zakós

De én ártatlan vagyok ennek a vérétől.

Kísértő

Pilátus, mosd a kezed nyugodt szívvel, bátran,
csak ne feledd: a víz mellett, vér is van a tálban.

Az ítélet kimondatott!
Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum
Keresztre feszíttessék!

A nép üvölt és éljenez. Mint hogyha egy torokból feltörő hörgés lenne az egész tömeg hangja.

Fekete zakós megy a Jézus kísérő fekete ruhás katonákkal.

Fekete zakós

Ő megbocsát, mi ítélünk, én ítélek.
Bocsánat helyett, szavam miért ítélet?

Könnyű az ítélet, könnyű a rágalom,
a közöny, a cserbenhagyás, az ártalom!
Pilátus keze nem mossa le a kezem,
csak vérrel szennyezi bűneimet.

Ő megbocsát, mi ítélünk, én ítélek,
Bocsánat helyett, szavunk miért ítélet?

Mária Jézushoz lép.

Mária

Édes egyetlenem!
Kihez fussak? Hol a kegyelem?
Istenem! Mentsd meg őt!
Ne hagyj, hogy ártatlanul így pusztuljon el!
Istenem nézz le rám!
Nem magamért, fiamért szólok hozzád.

Jézus megáll, anyja felé fordul.

Jézus

Az asszony amikor szül,
szomorkodik, mert eljött az órája.
De amikor megszülte gyermekét,
már nem emlékszik gyötrelmeire,
mert örül, hogy ember született a világra.
Jézust visszafordítják, tovább lökik a színpad szélére, a keresztfelé.

Kísértő

A bűnhöz nem jár büntudat,
a büntudathoz nem kell bűn.
Ártatlan is lehet bűnös,
és bűnös is ártatlannak tűn...
ha így akarjuk...

Fekete zakós

Ki mondja meg, mi a vétkem?
Ki mondja meg, ha nem is érzem?
Ki mondja rám hogy bűnös vagyok?
Hisz nekem mindent Isten adott.

Kísértő

S te mit vettél el belőle?
S mit tettél hozzá,
ami nem a tied volt előtte?
...a keresztet a vállára tegyétek!

7. jelenet - 2. Stáció - Jézus vállára veszi a keresztet

Fény:

Hang:

Jézusról leveszik a vörös palástot. Ráteszik a szőrcsuhát, (?) úgy adják a vállára a keresztet. Amíg felteszik rá a keresztet, addig a nők énekelnek.

Női ének (4 x)

Anima Christi, sanctifica me.

Corpus Christi, salve me.

Némán kezek lendülnek a tömegben, mindenhol. Néma gyűlölet gesztusok. A római katonák, akik eddig az emelvény két oldalán álltak levonulnak a nép elé és maguk előtt keresztbe tett lándzsáikkal visszaszorítják őket.

Fekete zakós

A Főtanácstól elvették
a halálos ítélet jogát.
Ily ügyekben Rómától
kellett kérniük a halált.

Megkövezés helyett így kereszt jár.
A legalantasabbak végső fája.
Krisztus vállára zuhan a súly,
az igazságnak szenvedés az ára.

Fekete zakós

Magára veszi emberlétünk terhét,
a mi keresztünket, a bűnt, a halált.
Segít, hogy én is felvegyem keresztet,
s fogadjam el, ha a szenvedés rám talált.

Isten a tenyerén hord.
És Jézus? A felsebzett vállán.
Kereszt vagyok, vagy ajándék,
vagy mindkettő a tévútjaim járván?

Kísértő

Movere ad! Age, age!
Quad vigilate. Quad rex.
Tempus bastardis.

Az örök lándzsáikkal ütik Jézus mellett a talajt.

8. jelenet - 3. Stáció - Jézus először esik el

Fény:

Hang:

Fekete zakós

Nekem nincs ily keresztet,
ha van, azt is más hordjam helyettem.
Szálka vagyok csak mások szemében,
s engem is csak szálkák szúrnak keményen.

Szálka. Egy szolid, csendes utálat,
templomi szomszédod ki nem állhat.
S én is gyűlölöm őt két gyónás között,
szálka, amely a lelkembe törött.

Rosszabb mint egy kereszt terhe,
vérem mérgezi percről-percre.

Idegeimre megy az egész világ, *Jézus térdre esik a kereszttel*
s csak én vagyok az, aki nem vét hibát. *Jézus eldobja a keresztet, majd földre zuhan.*
Az egész nép letérdel

Jézus

Nem megy! Megálljatok!
Nem bírom tovább!

Kísértő *(odalép hozzá, szinte baráti rábeszélő hangon mondja)*

Barátom tedd le bátran és kerüld el a halált!

Látod, Istened nem segít!

Nincs is szükség rá,
te meg tudod csinálni nélküle,
csak mondd, hogy ezek a kövek
változzanak kenyérré.

Jézus

Az ige, az ige, Atyám szájából...

Kísértő

Atyád hallgat, de te meg tudod magad szabadítani!

Vesd el innen magad!

Szállj el innen, parancsolj angyalaidnak!

Jézus

Atyám, nem bírom... Ne kísérts, írva áll...

Kísértő

Ugyan, az írás... badar beszéd!

Lásd mire megyünk vele!

Állj fel, tedd le a kereszted,
s tied lesz az egész világ!

Jézus

Atyám, Istenem... szeretlek, imádlak, nézz le rám!

Kísértő *(odahajolva hozzá, fülébe súgva mondja)*

Süket fülek, pedig könnyű az élet,
csak téged becsaptak, s te is becsaptad a népet!

Jézus

Távozz tőlem, távozz!

Kísértő legyintve el.

Kísértő

Bolond! Damnare mendax!

9. jelenet - 4. Stáció - Jézus találkozik anyjával

Fény:

Hang:

A katonák feltérdeltetik Jézust és ismét a vállára teszik a keresztet. A katonák között Mária lép Jézus mellé, letérdel, megérintve az arcát.

Mária hangja

Édes fiam!

Jézus

Anyal!

A katonák zavartan körülveszik őket, nem nyúlhatnak Máriához.

Jézus

Ne félj... ő velem, ő velünk.

Mária hangja

Édesem... szeretlek!

Kimerevedik a kép. A Fekete zakós jár körbe.

Fekete zakós

Férfiak dicső világa!

Pénz, hatalom és ármány,
s győzelmünk szobra,
az üresen kongó márvány.

Mária arca merre vagy?

A nő, a szolga, a nő alávaló,
vagy az eldobható áru,
mely bármikor, bármire váltható.

Jézus arca, Mária arca.

Ádám és Éva örök harca.

Nő és férfi, te vagy mindkettő Istenem,
mutasd meg nekünk női arcod,
hogyan az enyém, a férfié legyen!

Mária Magdolna és egy másik asszony a katonák biztatására elvonja Jézustól Máriát. Jézust felállítják a katonák.

10. jelenet - 5. Stáció - Cirenei Simonnal vitetik a keresztet

Fény:

Hang:

Jézus vállára teszik a katonák a keresztet. Felállítják, de nehezen indul el.

Kísértő

Na százados, tedd a dolgod!
Valakit a tömegből fogjatok ki!
Ez soha nem ér fel a Golgotára!
Annyi itt a bámész zarándok,
valaki vegye a keresztet a vállára!

*A katonák odalépnek először egy emberhez, kirántják a tömegből, majd visszalökik.
Majd egy másikhoz, Cirenei Simonhoz, aki ellenáll, nem akar jönni.*

Ne húzódozz büszke Cirenei!
Itt most megalapozhatod híredet!
Erős vagy, mint a tulok,
s a zsidók királyának trónját viheted!

Cirenei vállára átteszik a keresztet a katonák. (Cirenei jobb vállán a kereszt a kereszt mögött áll.)

Jézus

Köszönöm, köszönöm!

Cirenei simon és Jézus ketten viszik a keresztet.

Fekete zakós

Kinek vettem már át a keresztjét,
mikor terhét már nem bírta?
Ki mellé álltam akaratom ellenére,
amikor segíteni engem hívtak?

Hagytam-e magam vezetni,
olyan útra melyen járni nem akartam?
Engedtem-e magamat formálni,
Atyámban bízva, akaratlan?

Felismertem-e, kegyelem
együtt hordozni a keresztet,
vagy vakká tett az önzés,
s a szememre hályogot eresztett?

Fekete zakós

A szenvedő, az üldözött
reménytelennek tűnő harca,
a kereszt, mely engem hív,
s felragyog benne Jézus arca.

11. jelenet - 6.Stáció - Veronika kendőjét nyújtja Jézusnak

Fény:

Hang:

Veronika a nép közül a lépcsőn fellépve lép Jézushoz, s kendőjét arcához emeli, Jézus belehajtja fejét.

Kisértő

Egy női rajongója...
emléket akar róla.
Megszédítette a nőket,
Isten fia, szép emlék lesz belőled!

Fekete zakós

Vera icon. Igaz arckép.
Veronica, az igaz tükre.
Mertél tenni egy lépést,
s életed tenni egy igaz ügyre.

Néha elég lenne egy lépés,
s a családba visszatérne a béke.
Elég lenne egy kinyújtott kéz,
s a gyűlölet szűnhetne végre.

Vagyok-e az igaz tükre?
Vagyok-e az igaz képe?
Vagyok-e Vera icon?
Mint Jézus földi arcképe.

Jézus visszaadja a kendőt, Veronikát ellökik a katonák, leejti a kendőt. Egy katona rálép, felemeli, belenéz, kikerekedett szemmel adja vissza Veronikának.

12. jelenet - 7.Stáció - Jézus másodszor esik el

Fény:

Hang:

Jézus másodszor esik el. Próbál feltérdelni. Cirenei tartja a keresztet.

Kísértő

Ki is esik most el másodszorra?

Egy féreg, kinek porba hullt az orra.

Másodszor a porban, barátom?

Féreg. Hol van atyád? Nem látom.

Movere ad! Age, age!

Tempus bastardis.

Jézus felemelkedik, körbefordul.

Jézus

Hol vagytok Tizenkettő...,

hol vagytok Hetvenkettő?

Merre jártok?

Péter... János... Jakab...

András... Fülöp... Máté...

Bertalan... Tamás... Jakab...

Simon... Tádé... Júdás?

Amikor neveik elhangzanak, a tanítványok kilépnek a tömegből és két oldalról kilépnek, két oldalán 6-6 apostol, szemben a nézőkkel.

Jöjjetek utánam

és én ember halásszá teszlek benneteket.

Szöveg közben megfordul a Tanítványok felé, kitárja feléjük a karját, majd visszafordul. Mintha kenyeret tartana a kezében, felemeli.

Vegyétek, ez az én testem,
mely értetek adatik.

A tanítványok Jézus felé nyújtják karjukat. Kezüikkel jelzik, ahogy magukhoz veszik a kenyeret. (jobb oldalon állók jobb kezüket, bal oldalon állók bal karjukat nyújtják Jézus felé)

Jézus

Igyátok, ez az én vérem,

a szövetség vére, mely sokakért kiontatik.

Jézus kelyhet formál a kezéből és felemeli, majd kitárja a tanítványok felé, akik egyszerre letérdelnek, majd akik ugyanígy cselekedve, magukhoz veszik a bort. Jézus térdre esik, a tanítványok felállnak és lassan behátrálnak a tömegbe.

Jézus

Szeressétek egymást, úgy ahogyan én...

Hol vagytok? Szeressétek... Hol vagytok?

Mindnyájan megrendültetek?

Földre zuhan, a katonák felemelik és visszaállítják Cirenei Simon mellé, a kereszthez.

Fekete zakós

Ha mindenki megrendül hitében,
én sohasem... én sohasem...

Egyszer bukunk? Kétszer?

Nem. Hetvenszer hétszer.

És mindig van bocsánat,
az ember mindig felállhat.

Szeretsz engem Uram,
ahogy magamat sohase szerettem.

Taníts meg, mint ahogy te,
magamat úgy szeressem!

S ki elesik, abban Jézust lássam,
testét és vérét a szeretet adásban.

13. jelenet - 8.Stáció - Jézus szól a síró asszonyokhoz

Fény:

Hang:

Asszonyok körbeveszik Jézust. Kinyújtott karjaikkal, mintegy védőburkot vonnak az arca köré, a többiek pedig körtáncot járnak körülötte. Asszonyok együtt énekelnek

Dal

Non nobis domine domine

Non nobis domine

Sed nomini, sed nomini

Tuo da gloriam.

Kísértő

Már nem csak egy,
már egy egész csapat,
tébolyult nők, asszonyok,
akiknek lelke megszakad.

Jézus

Jeruzsálem leányai!
Ne engem sirassatok,
inkább magatokat... és gyermekeiteket...
Mert ha a zöldellő fával így tesznek,
mi lesz sorsa a kiszáradt fának?

Fekete zakós

Kemény szavak!
Hozzunk-e anyáknak zöldellő ágat,
vagy egyházunk belül korhad, kívül szárad?

Kérdeztem-e már valaha egy ismeretlentől,
hogyan vagy? Mit tehetek érted?
Lettem-e küldetését járó tanítvány,
vagy csak örök halogató, aki mindig csak ígéret.

*Az asszonyok tánca eddig tart ki, a második körnél a táncolók elengedik a körtáncához
fent összefogott kezüket, leengedik, lassan visszalépnek a helyükre.*

A jó vasárnapi keresztyén...
Szüleim ide jártak, én is ide járok,
s itt vannak a hittanos barátok.
Tétlen és néma maradok,
vagy leszek tanítvány,
s máától nem hallgatók?

*Amikor a táncolók visszaértek, és Jézus egyedül marad középen, ismét leroskad, elesik
a kereszttel*

14. jelenet - 9. Stáció - Jézus harmadszor esik el

Fény:

Hang:

Kísértő

Az Isten fia harmadszor esik el.
A szép tervek a porba hullnak,
tegnap istenek voltunk,
ma az út sarától rútak.

Jésus

Hol vagyok...? Kiszáradt a szám...
Milyen érdes a kereszt fája,
hányszor emeltem házak homlokára,
Simára gyalulva... Atyám házát
Hol vagyok...?

A tömeg itt elkezd lassan távozni a térből.

Mindenki elhagyott...
 Atyám segíts!
 Gyermekek vagyok!
 Engedjétek hozzám őket,
 Atyám, ha engem nem,
 mentsd meg őket!

Gyerekek válnak ki a tömegből, lépnek Jézus köré. Jézus térdel közöttük és megérinti az arcukat.

Fekete zakós

Atyám add, hogy lássak
oly tiszta szívvel,
Atyám add, hogy higgyek
oly tiszta hittel,
mint a bennem rejtőző gyermek,
add hogy az ő szavára
felnőtt fejjel én feleljek!

A gyerekek elindulnak vissza a tömegbe, a római katonák felállítják Jézust a kereszthez.

15. jelenet - 10. Stáció - Jézust megfosztják ruháitól

Fény:
Hang:

A nép tagjai egymás után elkezdenek kiszivárogni a térből. Ez folyamatosan zajlik a 10, 11 kép alatt.

Kísértő

Százados, íme ez már a Golgota.
A célnál vagyunk, szegezzétek már!
Mire vártok? Csapj oda!

A katonák leveszik Jézus köpenyét. Huzakodnak rajta.

Kísértő

Az a köpeny még érhet valamit.
Ne tépjétek szét, maradjon egybe.
A hívei zsebéből kihúzhatunk még
pár garast, tán aranyat is adnak helyette.

A katonák a köpenyt a földre dobják. Jézus egy szál ággyékkötőben áll a katonák gyűrűjében. Kimerevedik a kép.

Fekete zakós

Ecce homo. Isten a testben, a titok.
Isten fia asszony méhében ölt testet.
Értjük, nem értjük,
vagy csak megtanultuk, mint egy verset!?

Test, lélek és szellem.
A hármasság harmóniája.
Itt áll előttünk, megfosztva
minden földitől, teremtet önmagába.

A test, a lélek temploma,
a szellem otthona.
Isten földi csodája.
Csodálom-e? Valaki megcsodálja?

Jézus, Jézusom, itt vagyok! *Fekete zakós Jézus vállára hajtja a fejét, majd
visszalép. Jézus ránéz.*

Jézus

Vedd fel minden nap a kereszted, és úgy kövess engem.

A katonák a földre rántják Jézust.

16. jelenet - 11. Stáció - Jézust keresztre feszítik

Fény:

Hang:

A katonák a keresztet lefektetik a földre. Jézust lefektetik a keresztre. A Kísértő két vasdarabot üt össze, ez jelzi a szegeket beverő kalapácsütések hangját (Katonák mozdulata és kísértő ütései összehangolva, minden szeghez 4 ütés). Jézus teste megremeg minden ütésnél. Barabás megjelenik az emelvény végénél.

Kísértő

A táblát ne felejtsetek!
Íme Jézus a zsidók királya.
Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum.

Fekete zakós

A végső kereszt azt szeretni,
aki keresztre feszít téged.
Aki a szemedbe köp,
s aki megtagadja emberséged.
A végső kereszt, ezt sohase tenni,
még ha más kezébe szeget is vernél.
Aki a szemedbe köp, aki megaláz
arra is úgy nézz, mintha testvére lennél.

*A katonák és a segítők felállítják a keresztet az emelvény tetejére.
A nép tagjai eltűntek a térből, csak a római katonák és néhány ember, Mária, János és
Magdolna, Barabás, a Kísértő és a Fekete zakós marad. Mária, Magdolna, János
letérdelnek a kereszt felé fordulva, Barabás a szélen csak akkor térdel le, amikor Jézus
meghalt.*

17. jelenet - 12. Stáció - Jézus meghal a kereszten

Fény:

Hang:

Jézus

Atyám... bocsáss meg nekik,
hisz nem tudják mit tesznek!

Néma csend.

Fekete zakós

Hat óra tájban az egész Földre sötétség borult,
egészen kilenc óráig.

Csend. Senki sem mozdul, csak Jézus emeli fel a kereszten fejét.

Jézus

Eloi, Eloí, lamma szabaktáni?

Fekete zakós

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?

Kísértő

Na most szabadítsd meg magad,
ha az Isten fia vagy!

Jézus

Szomjazom...

*Egy római katona lándzsa végén szivacsot emel az ajkához, majd leteszi.
Csend. Senki sem mozdul.*

Jézus

Atyám, kezedbe ajánlom a lelkemet...

Fény:

Hang:

*Jézus lehajtja fejét és kileheli lelkét. Csend.
A százados a lépcsőre lép, leveszi sisakját, lehajtja fejét.*

Fekete zakós

Ez az ember valóban az Isten fia volt.

A római katonák elvonulnak.

18. jelenet - 13.Stáció - Jézust leveszik a keresztről

Fény:

Hang:

Férfiak érkeznek vissza, létrát támasztanak hátulról a keresztnék. Fehér anyagot hoznak, annak segítségével Jézust leveszik a keresztről. Mária kezébe adják, mintha egy Piétát látnánk.

19. jelenet - 14.Stáció - Jézust sírba teszik

Fény:

Hang:

A Fekete zakós odalép Mária mellé, letérdel.

Fekete zakós

Magadhoz öleltél, magamhoz öllelek.
De nem hagytalak-e el mégis Téged én,
Szómmal, amelyből kialudt a fény?
Szívemmel, amely csupa seb,
Elmémmel, amely űrnél üresebb?
S nem hagytam-e el Veled együtt Azt,
Aki az űr fölött virraszt?
Mit felelek, hisz nem tudok felelni:
Mit felelhet a Mindennek a semmi!

Fekete zakós

Akarom élni az egész hitet,
Szeretni, ahogy Isten szeret,
És bízni, bízni akarok,
Abban, amit a Krisztus hozott.
Nem érzem, nem is gondolom,
De akarom, akarom, akarom.

A gyerekek gyertyákkal a sekrestyéből vonulnak a középső lépcsőn. (két sorban, magassági sorrendben, elől a kisebbekkel kezdve) A szembe fények kihunynak, csak az üres keresztet világítja meg a fény hátulról. A Fekete zakós leemeli a szószékről a Passió képet és a gyerekek után haladva viszi ki a sorok közötti járáson. A fejjég csak őt világítja.

Fény: Aztán a hátsó fény is kialszik, sötétség.

Jézus

A régi ember keresztre feszítettetett bennünk,
hogy meghalva a bűnnek, Istennek éljünk. Ámen.

Mária hangja

Az elején hallott dallamot dúdolja, amely lassan elhal...

-VÉGE-